

17th January Thai Pusam- Vallalar Memorial Day

அருட்பெரும் ஜோதி வள்ளலார் பாடல்கள்

வள்ளலார் திரு ராமலிங்க சுவாமிகளின் முக்கியப் பாடல்களைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளேன். காலம் சென்ற எனது தந்தை மதுரை தினமணி பொறுப்பாசிரியர் வெ.சந்தானம், வள்ளலார் பக்தர். பல சிறப்புக் கூட்டங்களில் வள்ளலார் பற்றி உரை ஆற்றினார். வள்ளலார் , திரு அருட்பா ஆகியவற்றின் பெருமைகளை தினமணியில் வெளியிட்டு உதவினார். அவர் அறிமுகம் வாயிலாக சிறுவயது முதல் நான் படித்துவரும் பாடல்கள் இவை.

திரு அருட்பா நூலிலிருந்து:-

பிள்ளையார் மீது

1.முன்னவனே யானைமுகத்தவனே முத்திநலம்

சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே-என்னவனே

சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையன் சேகரனே

தற்பரனே நின் தாள் சரண்

2.கலைநிறை கணபதி! சரணம் சரணம்!

கஜமுக குணபதி சரணம் சரணம்!

தலைவ நின் இணையடி சரணம் சரணம்!

சரவண பவ குக சரணம் சரணம்!

சிலைமலை உடையவ சரணம் சரணம்!

சிவ சிவ சிவ சிவ சரணம் சரணம்!

உலைவரும் ஒருபரை சரணம் சரணம்!

உமைசிவை அம்பிகை சரணம் சரணம்!

முருகன் மீது

3.ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே தெய்வ
யானைமகிழ் மணிக்குன்றே அரசே முக்கட்
பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரே செவ்வேல்
பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரம ஞானம்
வீறுமுகப்பெருங்குணத்தோர் இதயத் தோங்கும்
விளக்கமே ஆனந்த வெள்ள மேமுன்
தேறுமுகப் பெரிய அருட் குருவாய் என்னைச்
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவதேவே

அன்பெனும் பிடி

4.அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே
அன்பெனும் குடில்புகும் அரசே
அன்பெனும் வலைக்குட்படு பரம்பொருளே
அன்பெனும் கரத்தமர் அமுதே
அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடும் கடலே

அன்பெனும் உயிர் ஒளிர் அறிவே

அன்பெனும் அணுவுள் அமைந்த பேரொளியே

அன்புருவாம் பரசிவமே

புது வகை ஸ்வீட் வள்ளலார் 'ரெசிப்பி'(New Sweet: Vallalar's Recipe)

5.தனித்தனி முக்கனி பிழிந்து வடித்து ஒன்றாய்க் கூட்டி

சர்க்கரையும் கற்கண்டின் பொடியும் மிகக்கலந்தே

தனித்தநறும் தேன்பெய்து பசும்பாலும் தேங்கின்

தனிப்பாலும் சேர்த்து ஒரு தீம்பருப்பிடியும் விரவி

இனித்தநறு நெய் அளைந்தே இளம் சூட்டின் இறக்கி

எடுத்த சுவைக்கட்டியினும் இனித்திடும் தெள்ளமுதே

அனித்தமறத் திருப்பொதுவில் விளங்கு நடத்தரசே

அடிமலர்க்கு என் சொல்லணியாம் அலங்கல் அணிந்தருளே.

6.பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும் படிக்கப்

பக்க நின்று கேட்டாலும் பரிந்து உள் உணர்ந்தாலும்

ஈர்த்தாலும் பிடித்தாலும் கட்டியணைத்தாலும்

இத்தனைக்கும் தித்திக்கும் இனித்த சுவைக்கரும்பே

வேர்த்தாவி மயங்காது கனிந்த நறுங்கனியே

மெய்மை அறிவு ஆனந்தம் விளக்கும் அருளமுதே

தீர்த்தா என்றன்பரெலாம் தொழப் பொதுவில் நடிக்கும்
தெய்வ நடத்தரசே, என் சிறுமொழி ஏற்றருளே

ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி.....

7.ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற

உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்

உள்ளொன்று வைத்து புறம்பொன்று பேசுவார்

உறவு கலவாமை வேண்டும்

பெருமைபெறு நினது புகழ் பேசவேண்டும் பொய்மை

பேசாதிருக்க வேண்டும்

பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமான பேய்

பிடியாதிருக்க வேண்டும்

மருவுபெண் ஆசையை மறக்க வேண்டும் உனை

மறவாதிருக்க வேண்டும்

மதி வேண்டும் நின்கருணைநிதி வேண்டும் நோயற்ற

வாழ்வில் நான் வாழ வேண்டும்

தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள் வளர்

தலம் ஓங்கும் கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி உன்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே

8.ஈஎன்று நான் ஒருவர் இடம் நின்று கேளாத
இயல்பும் என்னிடம் ஒருவர்
ஈதிடு என்ற போதவர்க்கிலை என்று சொல்லாமல்
இடுகின்ற திறமும் இறையாம்
நீ என்றும் எனைவிடா நிலையும் நான் என்றுமுன்
நினைவிடா நெறியும் அயலார்
நிதி ஒன்றும் நயவாத மனமும் மெய்ந் நிலை நின்று
நெகிழாத திடமும் உலகில்
சீ என்று பேய் என்று நாய் என்று பிறர்தமைத்
தீங்கு சொல்லாத தெளிவும்
திரம் ஒன்று வாய்மையும் தூய்மையும் தந்துநின்
திருவடிக் காளாக்குவாய்
தாய் என்று சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள் வளர்
தலம் ஓங்கும் கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உன்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே

பெற்ற தாய் மறந்தால்.....

9.பெற்ற தாய்தனை மக மறந்தாலும்
பிள்ளையைப் பெறும் தாய் மறந்தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிர் மறந்தாலும்
உயிரைமேவிய உடல் மறந்தாலும்

கற்றநெஞ்சகம் கலை மறந்தாலும்
கண்கள் நின்றிமைப்பது மறந்தாலும்
நற்றவத்தவர் உள்ளிருந்தோங்கும்
நமச்சிவாயத்தை நான் மறவேனே

எது கடினம்?

10.கல்லையும் உருக்கலாம் நாருரித்திடலாம்
கனிந்த கனியாச் செய்யலாம்
கடுவிடமும் உண்ணலாம் அமுதாக்கலாம்கொடுங்
கரடிபுலி சிங்கமுதலா
வெல்லுமிருகங்களையும் வசமாக்கலாம் அன்றி
வித்தையும் கற்பிக்கலாம்
மிக்கவாழைத்தண்டை விறகாக்கலாம் மணலை
மேவுதேர் வடமாக்கலாம்
இல்லையொருதெய்வம் வேறில்லை எம்பால் இன்பம்
ஈகின்றபெண்கள்குறியே
எங்கள்குல தெய்வமெனும் மூடரைத் தேற்றஎனில்
எத்துணையும் அரிதரிது காண்
வல்லையவர் உணர்வற மருந்தருள்க தவசிகா
மணிஉலக நாதவள்ளல்
மகிழ்வரு வேளூரில் அன்பர் பவரோகமற
வளர் வைத்தியநாதனே

11.எழுவகைப் பிறவிகளு எப்பிறவி எய்துகினும்
எய்துக பிறப்பில் இனி நான்
எய்தாமை எய்துகினும் எய்திடுக இருமையினும்
இன்பம் எய்தினும் எய்துக
வழுவகைத் துன்பமே வந்திடினும் வருக மிகு
வாழ்வு வந்திடினும் வருக
வறுமை வருகினும் வருக மதிவரினும் வருக அவ
மதிவரினும் வருக உயர்வோ
டிழிவகைத் துலகின் மற்றெதுவரினும் வருக அல
தெது போகினும் போக நின்
இணையடிகள் மறவாத மனம் ஒன்று மாத்திரம்
எனக்கடைதல் வேண்டும் அரசே
கழிவகைப் பவரோக நீக்கும் நல் அருள் எனும்
கதிமருந்து துதவு நிதியே
கனக அம்பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே

12.புண்ணைக் கட்டிக்கொண்டே அதன் மேல் ஒரு
புடவைகட்டிப் புதுமைகள் காட்டிடும்
பெண்ணைக் கட்டிக்கொள்வார் இவர் கொள்ளிவாய்ப்
பேயைக் கட்டிக்கொண்டாலும் பிழைப்பர்காண்

மண்ணைக் கட்டிக்கொண்டே அழுகின்ற இம்
மடையப் பிள்ளைகள் வாழ்வினை நோக்குங்கால்
கண்ணைக் கட்டிக்கொண்டுர் வழி போம்கிழக்
கழுதை வாழ்வில் கடை எனல் ஆகுமே

சம்பந்தர் பற்றி

13.சீரார் சண்பைக் கவுணியர் தம்
தெய்வமரபில் திகழ் விளக்கே
தெவிட்டாதுளத்தில் தித்திக்கும்
தேனே அழியாச் செல்வமே
காரார்மிடற்றுப் பவளமலைக்
கண்ணின் முளைத்த கற்பகமே
கரும்பேகனியே என் இரண்டு
கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே
ஏரார் பருவம் மூன்றில் உமை
இனிய முலைப்பால் எடுத்துட்டும்
இன்பக் குதலைமொழிக்குருந்தே
என் ஆருயிர்க் கொருதுணையே
பேரார் ஞானசம்பந்தப்
பெருமானே நின் திருப்புகழைப்
பேசுகின்றோர் மேன்மேலும்
பெருஞ்செல்வத்தில் பிறங்குவரே

ஏழிசையாய்.....

14.ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் என்றுமுன் நீ சொன்ன பெருஞ்சொற் பொருளை
ஆழனினைந்திடில் அடியேன் அருங்கரணம் கரைந்துகரைந்த்
தூழியல் இன்புறுவதுகாண் உயர் கருணைப் பெருந்தகையே.

மாணிக்கவாசகர் பற்றி.....

15.வான்கலந்த மாணிக்க வாசக நின்வாசகத்தைக்
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன் கலந்து பால் கலந்து செழுங் கனித் தீஞ்சுவை கலந்தென்
ஊன் கலந்து உயிர் கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே.

16.வாட்டமிலா மாணிக்கவாசக நின் வாசகத்தைக்
கேட்ட பொழுதன்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில் இங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே

17.தடித்த ஓர் மகனைத் தந்தை ஈண்டடித்தால்
தாயுட அணைப்பள் தாய் அடித்தால்
பிடித்தொரு தந்தை அணைப்பன் இங்கெனக்குப்
பேசிய தந்தையும் தாயும்
பொடித்திருமேனி அம்பலத்தாடும்
புனித நீ ஆதலால் என்னை
அடித்தது போதும் அணைத்திடல் வேண்டும்
அம்மை அப்பா இனி ஆற்றேன்.

வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம்

18.வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம்
வாடினேன் பசியினால் இளைத்தே
வீ டுதோறிரந்தும் பசியறாதயர்ந்த
வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன்
நீடிய பிணியால் வருந்துகின்றோரென்
நேருறக் கண்டுளந்துடித்தேன்
ஈடினமா னிகளாய் ஏழைகலாய்நெஞ்
சிளைத்தவர் தமைக் கண்டே இளைத்தேன்.

19.ஈயெனப் பறந்தேன் எறும்பென உழன்றேன்

எட்டியே எனமிகத் தழைத்தேன்

பேயெனச் சுழன்றேன் பித்தனே எனவாய்ப்

பிதற்றொடும் ஊர்தொறும் பெயர்ந்தேன்

காயெனக் காய்த்தேன் கடையென நடந்தேன்

கல்லெனக் கிடந்தனன் குரைக்கும்

நாயெனத் திரிந்தேன் என்னினும் உனையே

நம்பினன் கைவிடேல் எனையே.

20.அருட்சோதித் தெய்வமெனை ஆண்டுகொண்ட தெய்வம்

அம்பலத்தே ஆடுகின்ற ஆனந்த தெய்வம்

பொருட்சார் மறைகளெலாம் போற்றுகின்ற தெய்வம்

போதாந்தத் தெய்வம் உயர் நாதாந்தத் தெய்வம்

இருட்பாடு நீக்கிஒளி ஈந்தருளும் தெய்வம்

எண்ணிய நான் எண்ணியவாறு எனக்கருளும் தெய்வம்

தெருட்பாடல் உவந்தெனையும் சிவமாக்கும் தெய்வம்

சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம்

21.அப்பா நான் வேண்டுதல் கேட்டருள்புரிதல் வேண்டும்

ஆருயிர்கட்கெல்லாம் நான் அன்புசெயல் வேண்டும்

எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணும்நான் சென்றே

எந்தை நினதருட்புகழை இயம்பியிடல் வேண்டும்
செப்பாதமேனிலைமேல் சுத்தசிவ மார்க்கம்
திகழ்ந்தோங்க அருட்சோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்
தப்பேது நான்செயினும் நீபொறுத்தல் வேண்டும்
தலைவ நனைப் பிரியாத நிலைமையும் வேண்டுவனே.

22.கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகை கிடைத்த
குளிர்தருவே தருநிழலே நிழல்கனிந்த கனியே
ஓடையிலே ஊறுகின்ற தீஞ்சுவைத் தண்ணீரே
உகந்த தண்ணீர் இடைமலர்ந்த சுகந்த மணமலரே
மேடையிலே வீசுகின்றமெல்லிய பூங்காற்றே
மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்தில் உறும்பயனே
ஆடையிலே எனைமணந்த மணவாளா பொதுவில்
ஆடுகின்ற அரசேஎன் அலங்கல் அணிந்தருளே.

கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பே

23.கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பே
காணார்க்கும் கண்டவர்க்கும் கண்ணளிக்கும் கண்ணே
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதி கொடுக்கும் மதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே

நரர்களுக்கும் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நடம் இடுகின்ற சிவமே
என்னரசே யான்புகலும் இசையும் அணிந்தருளே.

24.செத்தாரை எல்லாம் திரும்ப எழுப்புதலிங்
கெத்தால் முடியுமெனில் எம்மவரே-சித்தாம்
அருட்பெருஞ்சோதி அதனால் முடியும்
தெருட்பெருஞ் சத்தியம் ஈதே.

வானத்தின் மீது மயிலாடக் கண்டேன்

வானத்தின் மீது மயிலாடக் கண்டேன்
மயில் குயில் ஆச்சுதடி-அக்கச்சி
மயில்குயில் ஆச்சுதடி

துள்ளலை விட்டுத் தொடங்கினேன் மன்றாடும்
வள்ளலைக் கண்டேனடி-அக்கச்சி
வள்ளலைக் கண்டேனடி

சாதி சமயச் சழக்கைவிட்டேன் அருட்
சோதியைக் கண்டேனடி-அக்கச்சி
சோதியைக் கண்டேனடி

பொய்யை ஒழித்துப் புறப்பட்டேன் மன்றாடும்

ஐயரைக் கண்டேனடி-அக்கச்சி

ஐயரைக் கண்டேனடி

பொங்கு பல சமயம்

25.பொங்கு பல சமயம் எனும் நதிகள் எல்லாம்

புகுந்து கலந்திட நிறைவாய்ப் பொங்கி ஓங்கும்

கங்கு கரை காணாத கடலே எங்கும்

கண்ணாகக் காண்கின்ற கதியே அன்பர்

தங்க நிழல் பரப்பி மயல் கோடையெல்லாம்

தணிக்கின்ற தருவே பூந்தடமே ஞான

செங் குமுத மலர் வரு மதியே எல்லாம்

செய்ய வல்ல கடவுளே தேவ தேவே.

swami_48@yahoo.com

Swaminathan.santanam@gmail.com